

Narlan Matos på Södermalms Poesifestival 2013 (/index.php /mer/post-scriptum/172-artiklar/15483- narlan-matos-pa-soedermalms- poesifestival-2013)

NARLAN MATOS / POST SCRIPTUM (/INDEX.PHP/MER/POST-SCRIPTUM) / 28 AUGUSTI 2013

POST SCRIPTUM (/INDEX.PHP/MER/POST-SCRIPTUM/172-ARTIKLAR)

Narlan Matos är inbjuden till Södermalms Poesifestival 2013. Möt honom på SENSUS; Medborgarhuset, torsdagen den 13 september kl 19-23. Köp din biljett genom att sätta in 100 kr på pg 467 04 83 – 9. Välkommen!



Narlan Matos, född 1975 i Itaquara, Bahia, Brasilien. Han bor och arbetar i Washington, USA. Han är en av de mest berömda av de yngre poeterna i Brasilien.

Han debuterade som 21-åring med diktsamlingen "Ladies and Gentleman: the Dawn!", och boken vann "Jorge Amado Foundation Award" 1997. Hans andra diktsamling "In the Campsite of the Shades" vann ett nationellt pris: "XEROX Award for Brazilian Literature" 2000. 2002, deltog han i den internationella skrivarutbildningen "International Writing Program", på universitetet i Iowa, som gäst hos "State Department". Hans poesi har omnämnts av legendariska poeter som Yevgeny Yevtushenko, Robert Creeley, Lawrence Ferlinghetti och Tomaz Salamun.

Hans tredje diktsamling "Elegy to the New World", publicerad av det främsta förlaget i Brasilien, "7 Letras Publishers" har översatts till ett flertal språk och blivit utnämnt till "den bästa diktsamlingen 2012" och den är även nominerad till det prestigefyllda portugisiska priset "Telecom International Award". Han har doktorerat utbildad vid universitetet i Illinois vid forskningsuniversitetet Urbana Champaign.

Annonc:

Math Homework Help

Get Help On Algebra, Calculus, Geometry & More. Install Toolbar!



Profetian

Åh, namnlösa blommor under den klara himlen
Åh, romerska kolonner mot min galenskap
Åh, världensflugor, förena er på mitt bord!
Åh, svarta getingbon i aftonen
Tänd ett ljus, ett rött ljus för morgonsolen
Låt vinden vrida om dina armar och ditt hår ska stå rakt upp
Åh, tystnadens blå ödlor som ligger i evighetens dalar
Åh, Antillerna jag ser er vita vägg
Åh, myternas trask och fabler och berättelser jag ignorerar er
Sjung en vaggsång för de döda frukterna i burken på bordet
Öppna era ögon och bli bländade av ljuset
Åh, du som har återvänt från de döda
Berätta för mig vad du har sett
Berätta för mig var du har varit
Finns det någon sanning vi kan höja våra glas för ikväll?

Nattens barn

Jag lyssnar på nattens barn
som pussar smutsiga blommor likt döda kolibrir
en djävul i deras blickar landar för där finns enbart mörker
[och inget mer att möta
för det är inte sommar i deras ögon

[inte heller exploderar tvåtusen solar i deras händer

jag ser nattens barn

ammade av undernärda bröst, ruttna, av sköra bröst av sand

ammade av vit mjölk varken moln eller mjölk

Vilken smak har livets mjölk i munnarna hos nattens barn

I vilka blickar kunde barn födas från bröst utan somrar

[från

livmödrar utan mödrar

Jag ser nattens barn

vaggade av en rörelse jag inte hittar hos folkloredansen och som inte tröstar dem

som inte träder in i den djupaste delen av mig själv

vilka soluppgångar söker de tvärs över himlen?

vilka Himmelsstrålat kommer att falla ner över deras ansikten

Jag lyssnar till de afrikanska schakalerna på morgonen i en kall månad

Dagen är ingenting annat än en klar pärla i en förstörd trädgård

jag ser nattens barn

som bedriver handel med diamanter och stjärnbilder och elfenbenständer

det finns inga serafer i deras sabelfysionomier

det finns ingen romsk gitarr i deras munnar

och strömmarna flödar inte i deras vener

de försvarar inte in i döden

tornet i Andorra där friheten blev arresterad

jag ser nattens barn

som gräver efter källor och drömmar i leran med sina egna naglar

som vänder upp och ner på pappersruiner och aska när de letar efter verbet som kan förklara

[det kubistblå i himlen

vad är det för fel på deras utseenden?

finns det tjära i deras leenden?

i kåkstäderna i Rio de Janeiro och Jamacia

på gatorna i Kairo, Managua och Katmandu

på bananplantagerna i Ecuador och Guatemala

i gummiödlarna i Brasilien

i den vässade jorden i Mellanöstern

i ghetton i Saigon, San Salvador och Hanoi

något gör ont i mig, något eroderar mig

Jag lyssnar på de desperata ropen

från nattens barn!

På stranden till floden i Iowa

och det finns en annan natt som kommer att räcka förevigt

även imorgon bitti när dagen vaknar tidigt

bakom prärien och målar den i guld

och andas ut dimman

över floden som sovit

bakom vassen

när staden vaknar

även när Krista öppnar sitt leende

som en vild blomma öppnar sig för våren



det kommer att bli natt
en natt som motstår fyrverkerier
allt konstgjort
lugnet från sjön
en natt som inte är fysisk
som ingen ser
och som aldrig tar slut
– utom med mig

(översatt till engelska av Narlan Matos och Rebecca McKay)

Kalender

Det är nödvändigt att glömma mars
Så att april til slut blir möjlig
Att ligga under skuggan av januari
Så att avgrunden i juni försvinner
Vems ansikte bakom murgrönan?
Ljuset och det vita eteriska månskenet vilar
Över absintliljorna och drömmar
septembergräset finns kvar
och eftermiddagens azaleor
och tystnadens latituder
Det är inte döden jag söker, kära Musa
När dina ord anländer i brisen

När du erbjuder mig din friska hud
Och Vintergatan plötsligt föds igen
Lugnt bland vildrosorna på ängarna
Eller när du öppnar de enorma bladen
I ditt leende ljust och vackert (en lilja?)
Till min existens i natten

Tsar

Väntan på allting är kolossal
På havet som väst gömmer och drar i
På de mjuka armar som bär strandens klarhet
På havsskummet
På lavendelns dofter
På ängarna och violerna
På den drömnda musan och hennes liljehänder
Och hennes jasminarmar
Parfymerade av kylan från den mörka natten
Den är odödlig tidens tsar
Likt samurajen gömd i det osynliga
Som flyger över våra spröda döda kroppar
Ordmassor strömmar ur dess mun
I strömmarnas och bergens former
I våra själar

Smärtan i att vara och vara värker
Ingenting tystnar eller vyssjas till sömns
Och trots allt
Ett märkligt ingenting vinkar till oss bakom allt
Under tiden känner jag hur solen stiger upp
Och solen
Och guldsommaren syr i landskapet
Och orden från mars tillkännager gröna blad
Känn det mörka vattnet från floderna I skogen
Som sköljer över den vita sanden
Känn vad som är evigt, min bror
För den är kolossal, väntan på mänskligheten

Tredje världen

Ja, jag föddes i Tredje världen
 på en vanlig dag
 en vanlig vecka
 i en vanlig stad
Jag föddes i Tredje världen
och jag känner till de trånga gatorna
Jag känner de fördrivna kvinnorna
Jag känner den smutsigaste synden
på samma sätt som en profet

känner till sitt eget öde

Jag föddes i Tredje världen

och jag höll ut bland de döda

bland de levande

och jag uthärdade ensamhet och kyla

i de glömdas öken

Jag föddes i Tredje världen

och jag förkunnade mina psalmer

för fåglarna på fälten

för de bortglömda stenarna på kullarna

för de mest ordinära gravarna

Jag föddes i Tredje världen

Jag känner större fruktan inför misären, plågan, smärtan, vreden

än inför Domedagen

Jag bär en hunger

och för den finns ingen mat

för den spelar bara våldet roll

Jag bär bottnen

av en torr flod

I djupet av min själ

Ja, jag föddes I Tredje världen

och min far var en gatsopare

mitt blod är simpelt och vulgärt

som hos en ödla

som hos en ursinnig best

Jag föddes i Tredje världen

och kommer att leva genom de döda

Jag kommer att lida av annat ont

bortom sorgen och desperationen

bortom kroppens undernäring

Jag kommer att lida mitt öde

tills lågan

som håller mig vid liv

en vanlig kväll

tyst, likgiltig

släcker sig själv

och jorden frigör mig en gång för alla